

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Den adgang til at pålægge bøder, der er indeholdt i Maastricht-Traktaten, har jo til formål at give et stærkt incitament for medlemslandene til at overholde deres forpligtelser. Det er jo et sigte med dette, som Danmark har en stærk interesse i. Vi som et land, der overholder vore forpligtelser, har jo en interesse i, at de andre også gør det.

Hvis der bliver tale om en bøde: En eventuel bøde vil være en folkeretlig forpligtelse, der hviler på os, men den vil ikke være umiddelbart bindende. Det fremgår også af de svar, der blev givet i sin tid fra Justitsministeriets side over for Folketinget.

Siden Traktaten trådte i kraft, har bestemmelsen ikke været bragt i anvendelse. Det er jo Kommissionen, der skal tage initiativ til en retssag, og Kommissionen har hidtil ikke haft nogen holdning til, hvorledes en bøde skulle beregnes.

Det nye i sagen er nu, at Kommissionen har lagt sig fast i sin holdning, Kommissionen har besluttet sig for en model for, hvordan den for sit vedkommende finder, at bøder i givet fald skal beregnes.

Det næste, der sker, er, at Kommissionen så kan ventes at tage initiativ til nogle prøvesager. Det vil så vise sig under disse prøvesager for Domstolen, om Kommissionen kan overbevise EF-Domstolen om sin model.

Jeg finder på denne baggrund slet ingen anledning til at meddele Kommissionen det synspunkt, som er fremført i spørgsmålet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge, om ministeren ikke kan se, at vi står med et alvorligt problem her, for EU, både Europa-Kommissionen og EF-Domstolen, vil jo helt klart fastholde – det tror jeg ministeren vil bekræfte – at her er ikke tale om folkeret. Her er tale om en umiddelbart anvendelig EF-ret i den overstatslige del af EU – det, der i gamle dage blev kaldt EF eller søjle 1 – hvor Domstolen selv har bestemt, at dens afgørelser har forrang frem for national ret.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at sådan er Domstolens opfattelse, også når det gælder den her artikel.

Op så vil jeg godt spørge: Har vi så ikke et problem, når tidligere regeringer har bildt befolkningen ind, at her alene var tale om en folkeretlig forpligtelse, som ikke kunne gøres gældende ved danske domstole? For sådan er det jo ikke. Eller tager jeg fejl? Er det sådan, at

her har vi en artikel i Romtraktaten, som kun er folkeretlig forpligtende, og som man kan være sikker på ikke er bindende ved danske domstole, og at Danmark ikke risikerer at blive slæbt for en inkassosag henne i Københavns Byret?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er denne regerings opfattelse, som det var den tidligere regerings opfattelse, at der er tale om en folkeretlig forpligtelse, men at der ikke er tale om en forpligtelse, der umiddelbart kan gøres gældende ved de nationale domstole.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg spørge ministeren, om han ikke vil prøve at udarbejde en redegørelse for den her sag, for jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at så er det fuldstændig ubegribeligt.

Jeg spurgte ministeren, om det ikke er rigtigt, at det er Europa-Kommissionens og EF-Domstolens opfattelse, at EF-Retten går forud for dansk ret i et spørgsmål, som er omfattet af søjle 1, som der her er tale om. Er det ikke korrekt, at det er domstolens opfattelse? Og er det ikke korrekt, at det også har været den danske regerings opfattelse, og at vi har bøjet os for dette forrangsprincip? Hvordan kan ministeren så påstå, at blandt alle artiklerne er der lige bestemt en enkelt artikel, hvor Danmark kan være helt sikker på, at der kun er tale om en folkeretlig forpligtelse og slet ikke om det almindelige EU-system? Jeg må indrømme, hr. minister, at jeg forstår det ikke. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og derfor vil jeg spørge, om vi ikke kan få en grundig redegørelse, for ligningen stemmer simpelt hen ikke.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, at udenrigsministerens besvarelse her i Folketinget i dag rejser flere spørgsmål, end den giver svar, og derfor ser jeg frem til, at vi også i fremtiden kan behandle dette spørgsmål.

Jeg vil blot spørge udenrigsministeren om én ting i denne sammenhæng, nemlig om den udlægning, udenrigsministeren kom med, deles af Kommissionen og af EF-Domstolen. Samtidig vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om Rådets juridiske tjeneste har behandlet spørgsmålet, hvad svaret eventuelt måtte have været, og – såfremt der ikke foreligger en vurdering fra Rådets juridiske tjeneste – om regeringen vil indhente de nødvendige oplysninger, så vi kan få belyst spørgsmålet nærmere.